

ст., розвиток водогосподарської термінології – II пол. до поч. XX ст., уніфікація і стандартизація водогосподарської термінології – поч. XX до I пол. XX ст., сучасна водогосподарська лексика – II пол. XX ст. до нашого часу), впордовж яких виникла, трансформувалась, ускладнювалась зазначена лексика.

У п'ятому розділі «Шляхи формування водогосподарської лексики» проаналізовано лексику питомого і іншомовного походження. Скрупульозний аналіз розглянутих термінів за походженням, здійснений дослідницею, дав змогу показати не лише продуктивність запозичень з різних мов, а й хвилі цих запозичень у часі (див. с. 304) та кількісну потужність ЛСГ, що виділяються серед запозичених слів (с. 305). В зазначеному розділі подано класифікацію запозичень (5.2) та особливості їх асиміляції у ВГЛ (5.3).

Завершують монографію загальні висновки, які відображають результати виконаного О. А. Войцевою дослідження.

Представлена монографія, безперечно, заслуговує на високу оцінку, отримані нові теоретичні результати мають суттєве значення не тільки для лінгвістичної полоністики, а й для подальшого дослідження номінативного фонду спеціальних субсистем інших слов'янських мов. Вона матиме практичне значення при перекладі спеціальних текстів; укладанні перекладних словників та спеціальних термінологічних словників; може бути використана при вивченні польської мови, в науковій роботі аспірантів і при написанні студентських наукових робіт.

проф.Тропіна Н.П. (Херсон, Україна)

ПАМ'ЯТІ УЧЕНОГО: ОЛЕКСАНДР ФЛАКЕР

На світанку, 25.X.2010, відійшов у вічність великий учений і щирий друг України, людина високого благородства, рідкісної ерудиції, в науці вимоглива до себе й до інших, академік **Олександр Флакер / Flaker, Aleksandar** (24.VII.1924, Białystok, Польша – 25.X.2010, Zagreb) - видатний хорватський філолог-славіст, один з провідних славістів у Європі і світі, літературознавець (теорія та історія літератури, порівняльне вивчення літератур, в першу чергу слов'янських, співвідношення літератури й мистецтва, зокрема живопису, інтеркультуральність), перекладач, есеїст, з 1975-го р. академік ХАЗУ (Хорватська академія наук і мистецтв), Словенської АН та почесний член Угорської АН; багаторічний завкафедри російської літератури філософського факультету Загребського університету і директор Інституту літератури, один із засновників Загребської стилістичної школи, організатор (понад 30 років) щорічних Міжнародних симпозіумів (Флакерівських), на які приїждять учені з різних континентів, головний редактор 9-томного *Понятійника російського авангарду (Pojmovnik ruske avangarde)*, 6-томного *Загребського понятійника культури XX ст. (Zagrebački pojmovnik kulture XX. st.)* та ін., укладач численних антологій і збірників, викладач провідних університетів Європи й Америки, який публікувався в Хорватії та за її межами, багато перекладав, особливо з російської та української мов.

Олександр Флакер – знавець германських, романських і майже всіх слов'янських мов, автор біля 1000 вагомих наукових праць, більшість з яких завдяки його теоретичним постулатам, власним методологічним прийомам, нетрадиційним підходам і висновкам відкрила нові напрямки і стала дороговказом у науці (*Стилі і епохи / Stilovi i razdoblja*, 1964 (у співавт. зі З. Шкробом), *Російські класики XIX ст. / Ruski klasici XIX. st.*, 1965, *Літературні порівняння / Književne poredbe*, 1968, *Стильові формації / Stilske formacije*, 1976, *Поетика заперечування /*

Poetika osporavanja, 1982, *Проза в джинсах / Proza u trapericama*, 1983, *Російський авангард / Ruska avangarda*, 1984, *Номади краси / Nomadi ljepote*, 1988, *Вибрані твори / Izabrana djela*, 1987, *Слово, картина, місто / Riječ, slika, grad*, 1995, *Літературні ведуть / Književne vedute*, 1999 (у цій книзі, подарованій Р. Тростинській, знаходиться його власноручний запис: *Dragoj Raisi, s isprikom što nema kijevske, a kamoli harkivske vedute. Bit će!* На жаль, уже не буде ...), *Живописная литература и литературная живопись*, 2008, *Autotopografija I*, 2009, *Riječ, slika, grad, rat*, 2009, *Autotopografija II*, 2010 та багато ін.).

Значне місце в працях О. Флакера, поряд з хорватською, російською та іншими літературами, відведено і українській. Від статті *Taras Ševčenko - borac i revolucionar* (1950, ж. *Izvor*), яка дала новий поштовх для осмислення творчості Шевченка в колишній Югославії, він не тільки пропагує укр. літ. і мову, а й відстоює їхню самобутність, так, саме в 1964-му р., коли в Україні почалися політичні процеси, проф. О. Флакер і проф. А. Менац добилися відкриття лекторату україністики на філософському факультеті Загребського університету, на Міжнародному конгресі славистів у Києві О. Флакер свою доповідь присвятив творчості Б.-І. Антонича, тоді забороненого (опублікована в енциклопедії *Zapadna duhovna lirika* (1970), а до лексиконів *Strani pisci* (1961, 1968) вніс 14 укр. письменників; у книгах *Leksikon stranih pisaca* (2001) і *Leksikon svjetske književnosti* (2005) завдяки О. Флакеру і Р. Тростинській вміщено відповідно 42 / 43 українські письменники; добре представлена Флакером українська література у 8-томній енциклопедії (*Opća enciklopedija*, 1977-1982), а особливо широко – Р. Тростинською (150 письменників) – у 11-томній енциклопедії (*Hrvatska enciklopedija*, 1999 - 2009-й pp.).

Велика подяка Олександрю Флакеру і за те, що такі пам'ятки давньоруської літератури, як *Повість временних літ*, *Слово о полку Ігоревім* та ін., які традиційно пов'язували лише з російською літературою, він визначив, в першу чергу, як українські, а потім білоруські, російські (це вже зафіксував і *Leksikon svjetske književnosti / Djela* (2004)), що був одним з рецензентів *Програми української мови і літератури* (1996) для відкриття відділення Україністики. Праці *Ukrajinska književnost u Hrvatskoj: bilješke uz građu iz XIX. st.* (1970), *Iz hrvatsko-ukrajinske bilježnice: bilješke s puta* (1980), *Od Taljige do Velikog putovanja* (1982), *O Mykoli Hvaljovom i ukrajinskoj avangardi* (1997) та багато ін., переклади окремих творів і підбірки поезій М. Вінграновського, І. Драча, В. Коротича, Л. Костенко, Р. Лубківського, С. Плужника, В. Сосюри, прози О. Гончара В. Дрозда, В. Шевчука та ін. друкувалися в найпопулярніших журналах (*Mogućnosti*, *Književna smotra* та ін.), знайомили хорватів з Україною, її культурою, народом, його історією і вічним прагненням до свободи.

Україна академіка О. Флакера нагородила орденю, а в серцях людей залишиться вдячність.

Дорогий професоре! Низький Вам уклін до землі і вічна Вам пам'ять...

З глибоким болем
проф. Попович М. (Загреб, Хорватія)